

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5P/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414201887
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Ťažký
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414201887.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Štefanom Ťažkým v právnej veci navrhovateľa R. P., V.. XX. X. XXXX, trvale bytom T. L. Č.. XXX proti odporkyni R. P., I.. R.Q., V.. X. X. XXXX, trvale bytom T. L. Č.. XXX, v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a určenie výživného na mal. Q. P., V.. X. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Ú. Y., T. L. D. I. Q., takto

r o z h o d o l :

I. Manželstvo účastníkov konania, navrhovateľa R. P., V.. XX. X. XXXX, P. T. L. Č.. XXX a odporkyne R. P., I.. R., V.. X. X. XXXX, bytom T. L. Č.. XXX, uzavreté dňa XX. X. XXXX L. T. L., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu T. L., vo zväzku XX, ročníka XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a.

II. Z v e r u j e mal. Q. P., V.. X. XX. XXXX do osobnej starostlivosti odporkyne R. P., ktorá je oprávnená ju zastupovať a spravovať jej majetok.

III. Navrhovateľ R. P. j e p o v i n n ý prispievať na jej výživu mesačne sumou 110 €, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, splatné vždy do 20 - teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám odporkyne.

IV. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

V. Styk navrhovateľa s maloletým dieťaťom n e u p r a v u j e .

VI. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresný súd v Kežmarku dňa 26. 3. 2014 návrh, v ktorom žiadal rozviesť manželstvo účastníkov konania. V dôvodoch návrhu uviedol, že manželstvo účastníci uzavreli dňa K.. X. XXXX L. T. L.. U oboch išlo o prvé manželstvo a obaja majú slovenské štátne občianstvo. Ďalej uviedol, že manželstvo uzatvorili po I a polročnej známosti, pritom dôvodom bolo tehotenstvo odporkyne. Počas manželstva sa narodila dcéra Q. E.D. X. XX. XXXX. Poukázal, že prvé nezhody medzi manželmi nastali už v prvý týždeň po svadbe. Manželia bývali v spoločnej domácnosti u matky odporkyne. Pretože nezhody pretrvávali, navrhovateľ odišiel zo spoločnej domácnosti, od uvedeného obdobia spolu manželia nežijú a navrhovateľ nevidí možnosť obnovenia manželského spoluzitia.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom spisu, ako aj pripojeným spisom Okresného súdu v Kežmarku pod sp. zn. 5P 15/2015, výpoveďami prítomných účastníkov konania na pojednávaní, z čoho mal zistený tento skutkový stav:

Odporkyňa nesúhlasila s rozvodom manželstva. Uviedla, že ona vidí možnosť obnovenia manželského spolužitia, preto súd požiadal o poskytnutie súčinnosti psychológa Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Správu z poradensko - psychologického procesu podala psychologička, ktorá uviedla, že bola realizovaná párová konzultácia s oboma manželmi, cieľom konzultácie bolo zistiť, či je možnosť od manželov očakávať obnovenia manželského spolužitia, či manželstvo samo o sebe plní svoj účel a či je rozvrat manželstva trvalý a hlboký. Psychológ konštatoval, že k zmierneniu manželov nedošlo, navrhovateľ vyslovil jednoznačný postoj k rozvodu manželstva, odporkyňa uviedla, že s rozvodom manželstva nesúhlasí a že chce zotrvať v manželskom zväzku i napriek pretrvávajúcim rozporom. V závere konštatoval, že manželstvo sa javí, že nie je harmonické, neplní svoj účel a že rozvrat manželstva sa javí byť trvalý. Jedným z dôvodov tohto rozvratu je, že ani jeden z manželov neprejavil snahu pracovať na úprave vzťahu.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že trvá na podanom návrhu na rozvod manželstva. Zároveň v priebehu pojednávania doplnil svoj návrh na rozvod manželstva o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva Q. P., navrhol, aby na čas po rozvode dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matke, on ako povinný otec aby bol zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne sumou 70 € a na pojednávaní dňa 25. 5. 2015 prehlásil, že v súčasnej dobe, pretože chce odísť pracovať do zahraničia, na úprave styku s dieťaťom netrvá. Ďalej uviedol, že dôvodom rozvratu vzťahu manželov boli pretrvávajúce nezhody, boli rozdielne povahové vlastnosti oboch manželov. Myslel si, že po narodení dieťaťa sa odporkyňa zmení, avšak asi po týždni od uzavretia manželstva, keď spolu s odporkyňou žili u jej matky, odporkyňa ho z domu vyhodila, presťahoval sa k svojim rodičom, kde aj v súčasnej dobe býva. Uviedol, že od odchodu zo spoločnej domácnosti v júli 2013 manželstvo účastníci konania neobnovili i napriek poskytnutiu možnosti konzultácií u psychológa. Ich manželstvo je naďalej trvalo a hlboko rozvrátené, neplní žiadnu zo svojich funkcií, a preto žiada, aby súd manželstvo v zmysle podaného návrhu rozviedol.

Ďalej uviedol, že v súčasnej dobe je nezamestnaný, od 1. 12. 2014 je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Kežmarku, nemá žiaden príjem, žije z finančných prostriedkov, ktoré má usparené z obdobia, keď v r. 2014 pracoval v zahraničí na sezónnych prácach. Prehlásil, že má prisľúbené v mesiaci jún, že by mohol ísť pracovať do zahraničia, Talianska ako sezónny pracovník v ovocnom sade. Ak by sa zamestnal, bol by schopný prispievať na výživu dcéry mesačne sumou 70 €. Pritom poukázal, že nejde o stále zamestnanie, ale len sezónnu prácu v ovocnom sade, ktorá začína začiatkom júna do konca júna, v mesiaci júl nepracoval, znova do práce nastúpil začiatkom augusta a sezónna práca trvala do polovice, prípadne konca novembra podľa množstva práce. Jeho príjem za rok sezónneho pracovníka predstavoval sumu 7.029,15 € v r. 2014, o čom predložil súdu potvrdenie od zamestnávateľa, u ktorého pracoval. Uviedol, že z tohto príjmu si v zahraničí uhradil stravu, cestovné z miesta trvalého bydliska do miesta výkonu práce, kde jedna cesta vyšla cca 70 €. Uviedol, že ubytovanie v zahraničí mal zadarmo. Počas pobytu na Slovensku býval u svojich rodičov v ich rodinnom dome, kde na bývanie svojej matke dával mesačne 100 € a 150 € na stravu.

Z výpovede odporkyne súd zistil. V priebehu konania odporkyňa prehlásila, že súhlasí s rozvodom manželstva, uviedla, že po uzavretí manželstva dňa 13. 7. 2013 navrhovateľ dňa 21. 7. 2013 pre nezhody v manželstve odišiel zo spoločnej domácnosti, ktorú mali u jej matky. Dôvodom nezhôd bolo, že navrhovateľ odmietol prispievať polovicou nákladov na bývanie. Potvrdila, že po odchode navrhovateľa zo spoločnej domácnosti ich manželský vzťah už neobnovili, jedným z dôvodov bolo, že navrhovateľ už nemal záujem. Účastníci konania spolu nežijú, nehospodária a ani nezabezpečujú starostlivosť o maloletú Q., ktorá sa narodila z manželstva účastníkov.

Odporkyňa ďalej uviedla, že je študentkou T. Y. Š. L. K., ide o denné štúdium, v školskom r. 2014/2015 štúdium má ukončiť maturitnou skúškou. Odporkyňa je na rodičovskej dovolenke s maloletou Q., jej

jediným príjmom je rodičovský príspevok a prídavok na jedno dieťa. Okrem toho je poberateľkou sirotského dôchodku. Uviedla, že má náklady spojené so štúdiom, a to cestovné z miesta bydliska do miesta návštevy školy, kde cestuje denne osobným motorovým vozidlom, ktoré je vo vlastníctve jej matky. Maloletá Q. má rok a pol, dieťa je zdravé, zvýšené náklady má so zakupovaním špeciálneho mlieka, ktoré vydrží dieťaťu týždeň a pol a jedna krabička stojí 20 €. Bežné náklady má na ošatenie, obutie a stravu. Ďalej uviedla, že spolu s dcérou bývajú v rodičovskom dome jej matky, kde majú vyčlenenú samostatnú izbu, matke prispieva na bývanie sumou 100 €. Uviedla, že navrhovateľ na výživu dieťaťa platí pravidelne sumu 140 €. Nesúhlasila s návrhom navrhovateľa na určenie výživného na čas po rozvode v sume 70 €. Poukázala, že v mesiaci máj by mal navrhovateľ ísť pracovať do zahraničia ako sezónny pracovník a kde jeho príjem by mu umožňoval platiť na výživu dieťaťa sumu 140 € ako ju uhrádzal doteraz.

Súdom ustanovený kolízny opatrovník k rozvodu manželstva sa nevyjadril, uviedol, že ak súd manželstvo účastníkov konania rozvedie, navrhuje zveriť dieťa do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľa zaviazat' prispievať na jeho výživu mesačne sumou 100 €.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Q. P.Í. na čas po rozvode.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých neskorších predpisov (ďalej len ZR) súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2, ods. 3 ZR súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a § 19 Zákona o rodine.

Podľa § 18 ZR manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 ZR o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 19 ods. 2 ZR o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Súd v predmetnej veci nielen z výsluchu oboch manželov, ale aj zo správy, ktorú vykonal psychológ Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately mal za preukázané, že manželstvo účastníkov nie je harmonické, neplní svoj účel a jeho rozvrat sa javí ako trvalý. Odporkyňa v priebehu konania vyslovila svoj súhlas s rozvodom manželstva, preto súd poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia mal za to, že v tomto konaní sú splnené podmienky pre rozvod manželstva a manželstvo účastníkov konania rozviedol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 24 ods. 1 ZR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov mal. dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1 a ods. 2 ZR, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súčasťou konania o rozvod manželstva je aj úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Q. P. na čas po rozvode. Súd mal zistené, že matka má vytvorené podmienky na riadnu starostlivosť o dieťa, počas účasti na plnení si školských povinností starostlivosť o dieťa zabezpečuje jej matka. Navrhovateľ nenamietal zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti odporkyne a kolízny opatrovník súhlasil s tým, aby maloletá Q. bola zverená do osobnej starostlivosti matke.

Pri určení výšky výživného na maloletú Q. súd vychádzal z veku dieťaťa, ktoré má rok a pol, nákladov, ktoré matka má spojené so starostlivosťou o dieťa, príjmu matky, ktorý spočíva v poberaní rodičovského príspevku, prídavku na dieťa a sirotského dôchodku. Pri určení vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča voči dieťaťu súd vychádzal z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Súd mal zistené, že navrhovateľ od 1. 12. 2014 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Kežmarku. Nemá žiaden príjem. Súd vychádzal z vyjadrenia navrhovateľa, že začiatkom júna by chcel nastúpiť pracovať v Taliansku ako sezónny pracovník v ovocnom sade. Z pripojeného spisu mal súd preukázané, že v r. 2014 pracoval navrhovateľ v zahraničí. Z potvrdenia zamestnávateľa o príjme navrhovateľa mal súd zistené, že pracoval v období r. 2014 od 30. 6. do 31. 7. a od 31. 8. do 30. 11. s príjmom za uvedené obdobie 7.029,15 €. Iný príjem nemal. Počas nevykonávania prác v zahraničí bol na Slovensku v mieste trvalého pobytu evidovaný ako uchádzač o zamestnanie bez príjmu, žil z prostriedkov, ktoré si usporil z príjmu v zahraničí. Pri prepočte tohto príjmu na 12 mesiacov r. 2014 mesačne by jeho príjem v čistom predstavoval sumu 585,76 €. Súd preto mal za to, že výživné stanovené v sume 110 € mesačne na maloletú Q. je v schopnostiach navrhovateľa platiť na maloleté dieťa a taktiež takto stanovené výživné je postačujúce na uspokojenie potrieb maloletého dieťaťa. V prevyšujúcej časti, kde navrhovateľ navrhol určiť výživné vo výške 70 € mesačne, súd jeho návrh zamietol.

Na pojednávaní dňa 25. 5. 2015 navrhovateľ uviedol, že vzhľadom k tomu, že začiatkom júna má prisľúbenú prácu v zahraničí a nebude môcť stretávať sa s dcérou tak ako to navrhol v písomnom podaní z dňa 21. 4. 2015, a to, že je oprávnený stýkať sa raz do týždňa každú nedeľu v čase od 13.00 hod do 17.00 hod, navrhol, aby súd styk s maloletou Q. neupravil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 veta prvá O. s. p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).